

Міністерство освіти і науки України
Департамент науки і освіти Харківської облдержадміністрації
Харківське територіальне відділення МАН України

Відділення: комп'ютерних наук
Секція: комп'ютерні системи та мережі

МЕТОД ПОШУКУ ТА УСУНЕННЯ ПОВТОРЮВАНИХ ЧАСТИН У ПОЧАТКОВОМУ КОДІ

Роботу виконав:
Човпан Ігор Сергійович,
учень 11 класу Харківського
Навчально-виховного комплексу
№45 «Академічна гімназія»
Харківської міської ради
Харківської області

Науковий керівник:
Руккас Кирило Маркович,
професор кафедри теоретичної та
прикладної інформатики
механіко-математичного
факультету Харківського
національного університету
ім. В.Н. Каразіна, доктор
технічних наук, доцент

Тези

...

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. Характеристика існуючих методів знаходження повторюваних частин у кодї	5
1.1. Основних види повторюваних частин	5
1.2. Основні методи пошуку повторюваних частин	6
1.2.1. Пошук збігу рядків початкового коду	7
1.2.2. Використання токенів	8
1.2.3. Метод порівняння функцій	8
1.2.4. Застосування графа програмних залежностей	8
1.2.5. Метод порівняння дерев	9
РОЗДІЛ 2. Новий алгоритм	11
2.1. Парсинг коду	11
2.2. Визначення частин коду, які підлягають порівнянню	11
2.3. Знаходження повторюваних частин	13
2.4. Перетворення на послідовність фрагментів у кодї	16
2.5. Використання алгоритму для видалення клонів	17
РОЗДІЛ 3. Порівняння з іншими методами	19
РОЗДІЛ 4. Висновки	21

ВСТУП

Ваш ВСТУП

РОЗДІЛ 1.

ХАРАКТЕРИСТИКА ІСНУЮЧИХ МЕТОДІВ ЗНАХОДЖЕННЯ ПОВТОРЮВАНИХ ЧАСТИН У КОДІ

Щоб проаналізувати методи знаходження повторюваних частин, треба визначити, що таке повторювана частина.

Вважатимемо дублікатом фрагмент, який є ідентичним з іншим фрагментом коду.

Тоді повторювана частина коду – фрагмент, в якого є дублікати.

Визначемо основні види повторюваних частин.

1.1. Основних види повторюваних частин

Як зазначено у роботах [8], [5] та [2], виділяється 4 головних типи повторюваних частин.

- I тип – повна копія без модифікацій, окрім пробілів та коментарів;

<pre>double xx = Math.cos(angle); double yy = Math.sin(angle); xx*=2; yy*=2; if (xx>PI) xx = 2*PI-xx; if (yy>PI) yy = 2*PI-yy;</pre>	<pre>double xx = Math.cos(angle); // of course using math package!! double yy = Math.sin(angle); xx *= 2; yy *= 2; if (xx > PI) //That is VERY important statement! xx = 2 * PI - xx; if (yy > PI) yy = 2 * PI - yy;</pre>
--	---

Приклад копії I типу на мові Java

- II тип – синтаксично однакова копія, змінюються лише назви змінних, назв функцій, тощо;
- III тип – копія з подальшими змінами; доданими, зміненими або видаленими інструкціями;

```

void func(double angle) {
    double xx = Math.cos(angle);
    double yy = Math.sin(angle);
    xx*=2;
    yy*=2;
    if (xx>PI)
        xx = 2*PI-xx;
    if (yy>PI)
        yy = 2*PI-yy;
    write(xx);
}

void veryImportantFunc(double ang){
    double aa = Math.cos(ang);
    double bb = Math.sin(ang);
    aa*=2;
    bb*=2;
    if (xx>PI_CONST)
        aa = 2*PI_CONST-aa;
    if (yy>PI_CONST)
        bb = 2*PI_CONST-bb;
    writeToFile(aa);
}

```

Приклад копії II типу

```

void func(double angle) {
    double xx = Math.cos(angle);
    double yy = Math.sin(angle);
    double PI = Math.acos(-1);
    xx*=2;
    yy*=2;
    if (xx>PI)
        xx = 2*PI-xx;
    if (yy>PI)
        yy = 2*PI-yy;
    write(xx);
}

void doCalc(double ang){
    double bb = Math.sin(ang);
    double aa = Math.cos(ang);
    print("before"+aa);
    aa*=2;
    if (xx>PI_CONST)
        aa = 2*PI_CONST-aa;
    bb*=2;
    if (yy>PI_CONST)
        bb = 2*PI_CONST-bb;
    print(aa);
}

```

Приклад копії III типу

- IV тип – частина, що робить ідентичні обчислювання, але синтаксично імплементована інакше.

1.2. Основні методи пошуку повторюваних частин

Існує багато прийомів, що використовуються для пошуку повторюваних частин у початковому коді програмного забезпечення.

Перелічим основні методи пошуку:

- пошук збігу рядків початкового коду;
- використання токенів;
- метод порівняння функцій;

```

int fibonacci(int n) {
    int sum1=0, sum2=1;
    for (int i=2; i<=n; i++){
        int sum3 = sum1+sum2;
        sum1 = sum2;
        sum2 = sum3;
    }
    return sum2;
}

int[] mem = new int[...];
int fib(int n) {
    if (mem[n]!=0)
        return mem[n];
    if (n<2)
        return 1;
    mem[n] = fib(n-1)+fib(n-2);
    return mem[n];
}

```

Приклад копії IV типу

- застосування графа програмних залежностей;
- метод порівняння дерев.

Далі визначимо усі переваги і недоліки кожного з методів.

1.2.1 Пошук збігу рядків початкового коду

Обчислюється ступінь схожості для кожної пари рядків за допомогою відстані Левенштейна. Емпірично встановлюється мінімальна величина, за якої вважається, що 2 рядки є копіями одна одну.

Переваги цього методу:

- добре знаходить копії I типу;
- невеликий час виконання порівняно з іншими методами;
- підтримка будь-якої мови програмування.

Недоліки методу:

- велика кількість хибнонегативних результатів;
- нестійкість до різних ”шумів”: коментарів, змінених назв функцій або змінних, тобто неможливість знайти дублікати II та III типу.
- Не враховуються особливості мови програмування.

Прикладом використання є програма PMD.

1.2.2 Використання токенів

Початковий код розбивається на токени, при пошуці порівнюються послідовності токенів. Головною перевагою цього методу є стійкість до переформатування початкового коду, зміни назв змінних. Недоліком є те, що токенізатори враховують тільки базові особливості мови програмування, тому багато послідовностей, які вважаються копіями, насправді самі по собі не мають сенсу. [10] Прикладом використання такого методу є програма CCFnderX.

```
return x;          return a;          void,myFunc,(,int,b,){,b,++,;
void func(int y) { void myFunc(int b) {
    y++;           b++;
```

Частини коду, що вважатимуться копіями; приклад розбиття коду на токени

1.2.3 Метод порівняння функцій

За допомогою парсера мови програмування знаходять усі функції у початковому коді. Далі усі ці функції порівнюються між собою або за допомогою спеціально обраної «поганої» геш-функції, або за допомогою обчислення коефіцієнту схожості (наприклад, коеф. Жаккара). Метод гарно знаходить збіги між різними функціями, розпізнаються копії I-III типу, проте він не може знайти повторювані частини всередині функції. Прикладом використання є [13].

1.2.4 Застосування графа програмних залежностей

Згідно з [7], граф програмних залежностей (далі просто граф) – представлення програми як графа, у якому кожна вершина - інструкція у програмі, а також зв'язані з цією інструкцією оператори та операнди; ребрами у такому графі є дані, від яких залежить виконання цієї інструкції та умови, за яких ця інструкція виконається. Дві частини програми вважаються ідентичними, якщо їх графи ізоморфні. Головною перевагою є те, що цей граф не залежить від переставлення інструкцій, зміни назв функцій, тощо; не залежить від аспектів реалізації. Недоліки методу:

- Дуже довгий час роботи, оскільки завдання пошуку ізоморфних підграфів є NP-повною, і може бути вирішена за поліноміальний час тільки для пла-

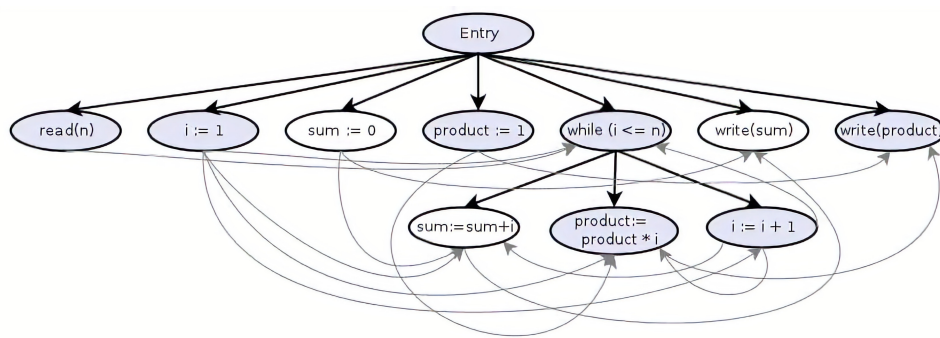

Рис. 1. Приклад графа програмних залежностей [15]

нарних графів, що не обов'язково виконається для графа програмних залежностей;

- Такий метод не зможе знайти дублікати у коді, який не виконується у загальному випадку, оскільки у граф додаються лише виконані інструкції.

Приклад використання: [9].

1.2.5 Метод порівняння дерев

У цьому методі використовуються абстрактні синтаксичні дерева (АСД). Згідно з [18], абстрактне синтаксичне дерево – позначене і орієнтоване дерево, в якому внутрішні вершини співставлені з відповідними операторами мови програмування, а листя з відповідними операндами.

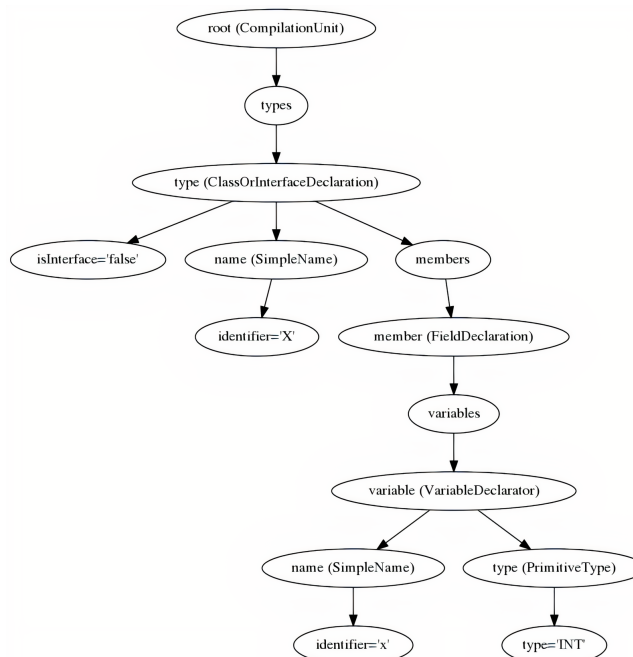

Рис. 2. Приклад абстрактного синтаксичного дерева [17]

Щоб визначити, чи є частина коду копією іншої частини, знаходять відповідні їм піддерева, а далі ці піддерева порівнюються між собою.

Підходів до порівняння піддерев досить багато. Так, наприклад, у роботі [6] усі піддерева, що відповідають класам у початковому коді, порівнюються кожен з кожним за допомогою обчислення відстані між деревами. Автор відмічає, що цей метод є найточнішим порівняно з іншими, але має дуже довгий час роботи. Наприклад, код плагінів `org.eclipse.compare-plugin`, що складався зі 114 класів перевірявся на копії більше ніж годину.

У роботі [3] теж стверджується, що алгоритм знаходження відстані між деревами має занадто велику складність обчислення, тому автором був запропонований інший підхід. Усі піддерева гешуються за допомогою вибраної «поганої» геш-функції та розподіляються у B бакетів, де $B \approx N/10$. Далі кожне піддерево порівнюється лише з піддеревами з цього ж бакету за формулою:

$$\text{Схожість} = \frac{2 * S}{2 * S + L + R}.$$

S – кількість однакових вершин у обох піддеревах, L – кількість вершин, що присутні лише у першому піддереві, R – кількість вершин, що є тільки у другому піддереві.

Отже, головними перешкодами до використання цього методу є:

- Великі час роботи та алгоритмічна складність; [1]
- Досить низький відсоток знайдених копій через використання додаткових евристик. [5]

Далі буде запропоновано новий підхід, що значно зменшить час роботи, необхідний для знаходження копій, та, у той же час, збільшить ефективність їх знаходження.

РОЗДІЛ 2. НОВИЙ АЛГОРИТМ

Алгоритм складається із 4 кроків:

1. парсинг коду та перетворення його у абстрактне синтаксичне дерево;
2. визначення частин коду, які має сенс порівнювати;
3. знаходження повторюваних частин;
4. перетворення знайденого результату до конкретних елементів у коді.

Далі опишемо детальніше кожен крок.

2.1. Парсинг коду

Компілятор практично будь-якої мови програмування на якомусь кроку перетворює код у абстрактне синтаксичне дерево. Для простоти, будемо працювати з кодом, написаним на мові програмування Java. Щоб перетворити код у абстрактне синтаксичне дерево, використаємо `JavaParser`. Алгоритм не складно змінити для підтримки будь-якої іншої мови програмування.

2.2. Визначення частин коду, які підлягають порівнянню

У загальному випадку, структура коду у об'єктно-орієнтованих мовах програмування виглядає таким чином:

```
import com.google.tools;
class X {
    int a=0;
    X(int a, int b) {
        this.a = a;
    }
    void incrementAndPrint() {
        a++;
        print(a);
    }
}
```

Можна визначити головні елементи практично кожної програми, а саме:

- підключення інших пакетів, бібліотек;
- декларування класу та його елементи (поля);
- декларування функцій та обчислення якогось результату.

Порівнянню і подальшому опрацюванню підлягають лише ті частини коду, які можна винести до іншої функції. Цими елементами є тільки ствердження у функціях.

Пояснемо на прикладі:

```
import com.google.tools;
class X {
    int a=0;
    X(int a) {
        this.a = a;
    }
    void incrementAndPrint() {
        a++;
        print(a);
    }
}
```

Приклад коду

Курсивом виділені фрагменти коду, що будуть далі опрацьовані.

Визначимо вираз («expression») як найменшу неподільну операцію та параметр до цієї операції.

Будь яке велике обчислення можна розбити на вирази.

У операціях розгалуження вважатимемо виразами лише додаткові умови у них, але не самі операції.

Блок – непорожня послідовність виразів, укладених між фігурними дужками та впорядкованих за порядком обходу алгоритма DFS у абстрактному синтаксичному дереві.

Алгоритм розбиває код на блоки таким чином, що вміст одного блоку не зустрічається у іншому.

В кожного виразу є свої координати: перша координата(x) – номер блоку, у якому є цей вираз, друга координата(y) – знаходження виразу у блоці.

```

void func(){
    int x = 10;
    x = x+1;
    while (x>3){
        System.out.println(x*2);
        x--;
    }
}

```

[int x = 10;; x = x + 1;; x > 3,
System.out.println(x * 2);, x--;]

Приклад розбиття коду на вирази у блоці

Порівнянню з іншою послідовністю підлягає будь-яка послідовність виразів, що йдуть поспіль, та знаходяться у одному блоці.

2.3. Знаходження повторюваних частин

У загальному випадку, у клонах є доволі багато ідентичних виразів. Для простоти будемо вважати, що клони починаються з ідентичного виразу. У майбутньому планується підтримка випадку, коли клони починаються не з ідентичного виразу.

Знаходження повторюваних частин працює наступним чином:

- для кожного виразу обчислити геш-функцію для кожного виразу;
У геш-функції враховуються усі типи кожного з вершин АСД, що лежать нижче, ніж відповідна вершина до цього виразу; типи буквальних виразів (наприклад, 123.0f це тип float, "123" – тип String).
- створити асоціативний масив, де ключем є геш, а значенням є список координат усіх виразів;
- перетворити асоціативний масив на масив зі списків до кожного ключа;
- відсортувати масив за зростанням наступної функції:

$$f(list) = \max_{\forall expr \in list} expr_y$$

Це потрібно для того, щоб потенційний відрізок не обмежувався іншим, вже відміченим як копію, відрізком.

- для кожного списку координат з цього масива:

1. Знайти максимум функції:

$$F(len) = (len - 2 * T - 1) * goodGraphs - len - 2$$

Де len – довжина відрізка виразів. При обчисленні функції створюється дерево структури відрізка виразів, де кожний вираз зустрічається один раз.

Один вираз є батьком («parent») іншого, якщо перший вираз є частиною операції розгалуження, і другий вираз знаходиться у тілі цієї операції. В кожній вершині є свій надпис («label»). Вважатимемо надписом кожної вершини тип відповідного виразу.

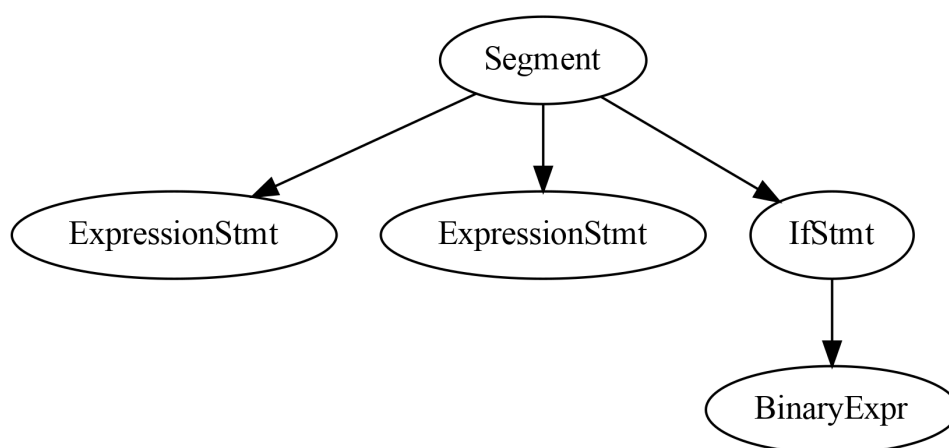

Рис. 3. Приклад створюваного графу

$goodGraphs$ – кількість графів (окрім першого), для яких відстань зміни графа до першого є меншою за константу T^1 .

Відстань зміни графа вимірюється за 3 параметрами:

- вартість видалення вершини (дорівнює 0.5);
- вартість зміни «надпису» вершини (дорівнює 1);
- вартість вставки вершини (дорівнює 0.5).

Для кращого знаходження дублікатів III типу, вартості видалення і вставки зменшені, тоді вартість переставлення виразу буде такою ж, як і вартість зміни «надпису».

¹Відстань зміни графа обчислюється за допомогою алгоритму APTEd. [11][12]

Слід зазначити, що

$$D(F) = [3, \max PotentialLen] \setminus \forall len :$$

$$\exists piece, piece_y \geq start_y + len, piece \in varusages,$$

$$\exists decl, start_y \leq decl_y < start_y + len,$$

$$decl \in declarations, decl_{var} = piece_{var};$$

$$\max PotentialLen = \min(exprCount, y_{nearest}) - start_y,$$

де:

- 3 – константа, обрана емпірично, щоб відрізки меншої довжини не вважалися клонами, бо вони не мають сенсу для програміста.
- $\max PotentialLen$ – максимально можлива довжина відрізка;
- $start$ – почтаковий вираз відрізка;
- $varusages$ – множина усіх використань змінних у цьому відрізку;
- $declarations$ – множина усіх декларацій змінних у цьому відрізку;
- $decl_{var}, piece_{var}$ – імена відповідних змінних;
- $exprCount$ – кількість виразів у блоці;
- $y_{nearest}$ – у-координата найближчого виразу-клона.

Додаткова умова додана, щоб не було таких випадків, коли декларація використаної змінної вже відсутня. $F(len)$ – приблизна кількість рядків у коді, що будуть зекономлені.

$$F(len) = len * goodGraphs - goodGraphs - 2 * T * goodGraphs - len - 2,$$

де:

- $len * goodGraphs$ – приблизна початкова кількість рядків коду;
- $goodGraphs$ – кількість потрібних викликів нової функції, кожен виклик зазвичай займає 1 рядок;
- $2 * T * goodGraphs$ – приблизна кількість рядків коду, потрібного для врахування усіх відмінностей між послідовностями виразів;
- len – приблизна кількість рядків коду, що є повністю ідентичним між усіма послідовностями;

– 2 – кількість рядків, необхідна щоб записати функцію у коді.

$$F(len) = len * goodGraphs - goodGraphs - 2 * T * goodGraphs - len - 2$$

$$F(len) = (len - 1) * goodGraphs - 2 * T * goodGraphs - len - 2$$

$$F(len) = (len - 2 * T - 1) * goodGraphs - len - 2$$

2. Якщо кількість відрізків більша за 1 і $F(len) > 0$, то усі вирази у відрізьку відмітити як вирази-клони. $F(len)$ повинно бути більше ніж 0, бо у інакшому випадку у сгенерованому коді буде більше рядків, а це не має сенсу.

2.4. Перетворення на послідовність фрагментів у коді

Попереднім кроком були знайдені усі вирази-клони, але їх ще потрібно перетворити у послідовність фрагментів, бо самі по собі вирази показують лише уривки з початкового коду.

<pre>[xx == 466.0f, xx == 143.0f, xx == 466.0f, xx++;, xx == 143.0f, xx++;]</pre>	<pre>if (xx==466.0f xx==143.0f) { if (xx==466.0f) xx++; else if (xx==143.0f) xx++; }</pre>
--	---

Приклад послідовності виразів-клонів та відповідна їм частина коду

Зробимо перетворення наступним чином: оберемо усі вершини у абстрактному синтаксичному дереві (АСД), для яких

$$\exists piece, LCA(son, piece_{ast}) = son,$$

де:

- son – син закріпленої за блоком вершини у АСД,
- $piece$ – вираз,
- $piece_{ast}$ – відповідна виразу вершина у АСД.

Таким чином, для послідовності виразів-клонів закріплені вершини у абстрактному синтаксичному дереві. У подальшому називатимемо ці вершини інструкціями.

2.5. Використання алгоритму для видалення клонів

Для видалення списку повторюваних частин коду об'єднаємо їх у функцію. Зробимо це наступним алгоритмом:

1. Кожна повторювана частина коду являє собою список інструкцій. Тілом функції буде найбільша спільна підпослідовність цих списків.
2. Виконання кожної іншої інструкції, що не вийшла до найбільшої спільної підпослідовності, обернемо у оператор `if`. Умовою цього оператора стане параметр функції типу `boolean`.
3. Додати до усіх використаних змінних, полів, викликів функцій з іншої частини коду назву класу.
4. Усі буквальні вирази, що є у найбільшій спільній підпослідовності, та не є однаковими для усіх відповідних інструкцій, замінимо на параметр функції. Тип параметру може бути визначений за допомогою бібліотеки `JavaParser`.
5. Для кожної повторюваної частини замінити першу інструкцію у списку на виклик нової функції, інші інструкції видалити.
6. Нову функцію записати у файл `Copied.java`.

```

static final double PI = 3.1415;    static final double PI = 3.1415;
static void veryImportantFunction() static void superComputing()
{
    double xx =
        Math.cos(PI/2)-Math.sin(PI/2);
    double yy =
        Math.sin(PI/2)+Math.cos(PI/2);
    if (xx==456.0f || xx==123.0f){
        if (xx==456.0f)
            xx++;
        else if (xx==123.0f)
            xx++;
    }
    xx*=2;
    yy*=2;
    System.out.println(xx+" "+yy);
}

```

Приклад коду до виконання алгоритмів

```

static final double PI =
    3.1415;
static void
    veryImportantFunction() {
Copied.
        veryImportantFunction(456.0f,
            123.0f, 456.0f, 123.0f);
}
static void superComputing() {
Copied.
        veryImportantFunction(345.0f,
            0f, 345.0f, 0.0f);
}

static final double PI = 3.1415;
static void veryImportantFunction(Double
    literalXx, Double literalXx2, Double
    literalXx3, Double literalXx4) {
    double xx = Math.cos(Main.PI / 2) -
        Math.sin(Main.PI / 2);
    double yy = Math.sin(Main.PI / 2) +
        Math.cos(Main.PI / 2);
    if (xx == literalXx || xx == literalXx2)
    {
        if (xx == literalXx3)
            xx++;
        else if (xx == literalXx4)
            xx++;
    }
    xx *= 2;
    yy *= 2;
    System.out.println(xx+" "+yy);
}

```

Приклад роботи обох алгоритмів: знаходження та видалення клонів

РОЗДІЛ 3.

ПОРІВНЯННЯ З ІНШИМИ МЕТОДАМИ

Порівняємо запропонований алгоритм з іншими методами.

Існують різні способи порівняння методів пошуку дублікатів у коді, доволі використаним способом є бенчмарк [4].

Проте, у роботі [16] зазначається, що цей бенчмарк може бути необ'єктивним, оскільки перевірка того, чи дійсно 2 частини коду є клонами виконується людиною, тому у використаних при розробці бенчмарка інструментів з'являється додаткова перевага. Також відмічається, що у новому бенчмарку «BigCloneEval» [14] ця проблема нівельована, тому будемо використовувати саме його.

Зазвичай порівняння виконується за 2 основними параметрами:

- Точність («precision»). Інструмент повинен бути детектувати якомога менше хибно-позитивних клонів.

Точність обчислюється як відношення правильно знайдених пар клонів до усіх знайдених інструментом пар клонів.

- Відклик («recall»). Інструмент має коректно знаходити більшість пар клонів серед можливих (тобто відмічених людиною).

Відклик обчислюється як відношення кількості коректно знайдених пар клонів до кількості відмічених людиною пар клонів.

Для експерименту обрані наступні програми:

- CCFinderX;
- PMD;
- Bauhaus;
- CP-Miner.

Ці програми є реалізаціями різних методів, описаних у розділі 1. Виконаємо порівняння на наступному обладнанні:

- процесор – Intel Xeon Platinum 8171M, 2.60ГГц (використовується лише 4 ядра із 26);
- оперативна пам'ять – 16 Гб;

- операційна система – Ubuntu Server 18.04.

За результатами експерименту отримані наступні результати:

Назва інструменту	Точність	Відклик
CCFinderX	0.56	0.51
PMD	0.46	0.59
Bauhaus	0.81	0.49
CP-Miner	0.41	0.48
Новий алгоритм	?	?

РОЗДІЛ 4.

ВИСНОВКИ

...

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. A Systematic Review on Code Clone Detection / Q. U. Ain [та ін.] // IEEE Access. — 2019. — Т. 7. — С. 86121—86144. — DOI: 10.1109/ACCESS.2019.2918202.
2. An Empirical Study on the Maintenance of Source Code Clones / S. Thummalapenta [та ін.] // Empirical Software Engineering. — 2010. — Лют. — Т. 15. — С. 1—34. — DOI: 10.1007/s10664-009-9108-x.
3. Clone detection using abstract syntax trees / I. D. Baxter [та ін.] // Proceedings. International Conference on Software Maintenance (Cat. No. 98CB36272). — 1998. — С. 368—377. — DOI: 10.1109/ICSM.1998.738528.
4. Comparison and Evaluation of Clone Detection Tools / S. Bellon [та ін.] // IEEE Transactions on Software Engineering. — 2007. — Лип. — Т. 33. — С. 577—591. — DOI: 10.1109/TSE.2007.70725.
5. *Dang S.* Performance Evaluation of Clone Detection Tools // International Journal of Science and Research (IJSR). — 2015. — Квіт. — Т. 4. — С. 1903—1906.
6. Detecting similar Java classes using tree algorithms / T. Sager [та ін.] //. — 01.2006. — С. 65—71. — DOI: 10.1145/1137983.1138000.
7. *Ferrante J., Ottenstein K., Warren J.* The Program Dependence Graph and Its Use in Optimization. // ACM Transactions on Programming Languages and Systems. — 1987. — Лип. — Т. 9. — С. 319—349. — DOI: 10.1145/24039.24041.
8. *Gautam P., Saini H.* Various Code Clone Detection Techniques and Tools: A Comprehensive Survey // Smart Trends in Information Technology and Computer Communications / за ред. A. Unal [та ін.]. — Singapore : Springer Singapore, 2016. — С. 655—667. — ISBN 978-981-10-3433-6.
9. GPLAG: Detection of Software Plagiarism by Program Dependence Graph Analysis / C. Liu [та ін.] // Proceedings of the 12th ACM SIGKDD International Conference on Knowledge Discovery and Data Mining. — Philadelphia, PA, USA : Association for Computing Machinery, 2006. — С. 872—881. — (KDD '06). — ISBN 1595933395. — DOI: 10.1145/1150402.1150522. — URL: <https://doi.org/10.1145/1150402.1150522>.

10. *Koschke R., Falke R., Frenzel P.* Clone Detection Using Abstract Syntax Suffix Trees // 2006 13th Working Conference on Reverse Engineering. — 2006. — C. 253—262. — DOI: 10.1109/WCRE.2006.18.
11. *Pawlik M., Augsten N.* Efficient Computation of the Tree Edit Distance // ACM Trans. Database Syst. — New York, NY, USA, 2015. — Бep. — Т. 40, № 1. — ISSN 0362-5915. — DOI: 10.1145/2699485. — URL: <https://doi.org/10.1145/2699485>.
12. *Pawlik M., Augsten N.* Tree edit distance: Robust and memory-efficient // Information Systems. — 2016. — Т. 56. — C. 157—173. — ISSN 0306-4379. — DOI: <https://doi.org/10.1016/j.is.2015.08.004>. — URL: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0306437915001611>.
13. Structural Function Based Code Clone Detection Using a New Hybrid Technique / Y. Yang [та ін.] // 2018 IEEE 42nd Annual Computer Software and Applications Conference (COMPSAC). Т. 01. — 2018. — C. 286—291. — DOI: 10.1109/COMPSAC.2018.00045.
14. *Svajlenko J., Roy C.* Evaluating Modern Clone Detection Tools // 2014 IEEE International Conference on Software Maintenance and Evolution. — 2014. — C. 321—330.
15. *Tengeri D., Havasi F.* Database Slicing on Relational Databases // Acta Cybernetica. — 2014. — Січ. — Т. 21. — C. 629—653. — DOI: 10.14232/actacyb.21.4.2014.6.
16. *Vislavski T., Rakic G.* Code Clone Benchmarks Overview // SQAMIA. — 2018.
17. *Viswanadha S., Gesser J.* Inspecting an AST. — 2018. — URL: <https://javaparser.org/inspecting-an-ast/>; Онлайн.
18. *Bikinedia.* Абстрактне синтаксичне дерево — Вікіпедія, — 2020. — URL: https://uk.wikipedia.org/w/index.php?title=%D0%90%D0%B1%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D0%BA%D1%82%D0%BD%D0%B5_%D1%81%D0%B8%D0%BD%D1%82%D0%B0%D0%BA%D1%81%D0%B8%D1%87%D0%BD%D0%B5_%D0%B4%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%B2%D0%BE&oldid=27659104; [Онлайн; цитовано 5-листопад-2020].